

గుర్రపు డెక్క.

ఒక అపస్మారకంలో.. ఎవ్వరో నాలోపల స్మరించిన మంత్రాక్షరాలు.. అక్షరాలా మంత్రాక్షరాలే...యాంత్రిక మంత్ర తంత్రాక్షరాలు.. నాలో ఎవరో ఎవరెవరో... నా లోపలికి తొలుచుకుని...నన్నింకో నన్నుగా మలచి....

నా కళ్లు లో.... లోపలికి...

ఇంప్లోషన్

భా.....ం.....న్స్న్స్...

చుప్...ప్...ప్.....

శూన్యం

నా చెవులు నాచే విసర్జింపజేయబడి.....

నావికాని ఏవేవో ఉచ్చరణలు వింటూ.....

'ఆగు!' 'ఎక్కడికీ?' 'డూయిటగేస్' 'ఛీఛీఛీఛీ కాంట్యూ' 'రా!' 'ఇంతమాత్రాని కింతాయసమా!' అంత యెందుకూ ఇట్స్వేస్ట్ యూజ్లెస్ అబ్బలూట్లీ యూజ్లెస్..... స్స్స్..'

ఎవరి స్వప్నాలోకంటూ.. కిరాయి కలలు...

ఆకుపచ్చటి సాయంకాలాలూ... ముక్కువాసనల ఏసీగదుల డిన్నర్లూ.. బొద్దింకలు నమిలుమిసిన నాఫ్తాలీన్ వాసనలు చల్లబరిచిన గాలి వీవెనలూ.. తెల్ల కొవ్వొత్తుల నల్ల కాంతుల్లో ముక్కల ముక్కల ముఖాల అతికించిన చిర్నవ్యూలూ... హోలీషిట్.

క్రూసిఫిక్షన్... ప్రతి వక్కడూ ఒక్కోడూ ఒక్కో ఇమ్మానియేలో లేదూ పక్కన ఉమ్ములు మిసిన దొంగలో... అంతే అంతే క్రూసిఫిక్షన్ క్రాసు మీద... సిలువ విలువ.

క్రాసు... పవిత్ర విలువల్ని కొలిచే త్రాసు... ఒహోహో...

బహువుల్లా ఏమంటాడో!? ఢిల్లీలో పద్మాలయం పాలరాత్తో కట్టించమన్నాడా యేం?

ఓ ఉరికొయ్యకింద వేలాదిగా... వేనవేలు... వేలాదిగా ఆనాదిగా ముక్కలు చెక్కలై

శిథిల పూర్ణత్వాలై... పరిపూర్ణ శిథిలాలై

ఎన్నెన్ని కోరికలు కలలూ?!

ఆ చిలుక

ఈ పిచుక

ఎన్ని రాబందులూ?!

ఈ చిగురు

ఆ పూవు

ఎన్నెన్ని తుఫానులూ?!

ఎక్కడినించీ ఎక్కడికొచ్చాను

ఎప్పుడు మొదలైందీ ప్రస్థానం... నానేక్కడ? ఈనేనెవ్వరు? నాది కాని జీవితాన్ని నేను జీవిస్తూ దాన్ని ప్రేమించేదెలా?

వైబ్రేట్ మోడ్ లో పెట్టుంచిన సెల్ జేబులో వణికింది...
“హాలో”

“హా, ఆగే నింన్యవర్ డ్రీంలాండ్? అటాప్లీ కేస్... ఎక్సామ్ చేసి స్పాట్ పీ.ఎమ్. ... సస్పెక్టెడ్ హోమి సైడ్.. కట్టుంచావు... రొటీన్ గాదు ప్రోగ్రెసివ్ విమెన్స్ ఆర్గనైజేషనుంది దీని వెనుక... అందుకే అడ్వాన్స్ గా ఇన్నాం చేస్తున్నా... సియ్యో ముచికుండ్ పిలుస్తాళ్లే యింకాస్సేపట్లో... బీ ప్రిపేర్డ్ ఫారెవాం నైట్ బైబై” కొలీగ్ పరమాత్మ...

శవం... తవ్వితీసి... చావుక్కారణాలు వెదకాలి

...

ఆడశవం... కుళ్లిన ఆడశవం.... ఆడది కుళ్లిందా? ఆడదాని శవం కుళ్లిందా? వాంనైట్ వెచ్చటి రాత్రి... ఆర్సీ విస్కీ సిల్కు పరదా... రక్తమాంసాల్నీ కొవ్వు ముద్దల్నీ నంచుకునే సరదా.. రాత్రి వెచ్చగా.. సీయ్యోతో లాలూచీ... సాంఘిక లావాదేవీల్లో ఇదీ ఓటి... వన్ మోర్ ట్రాన్సాక్షన్...

గుట్టమీద గెస్టాస్ లో..

గెస్టాస్ లో గుట్టుచప్పుడు కాని గుండె చప్పుళ్లో... తప్పుడు పనుల్లో.... నీలి సరదాలు...

రాత్రిళ్లకు సిగ్గెందుకేయదూ... సిగ్గునీకటి నాకేస్తుందా?

కుళ్లి కంపుకొడ్తూ... చీకిపోయి... చివికిపోయి... సగం మన్నైన శరీరం...

సగం శరీరమై మన్నూ.. ఊడొచ్చే వెంట్రుకలూ... చర్మమూ..

“తనువా హరిచందనమే” ‘చందన్ సా బదన్’ దగా దగా.. షీర్ డిసెప్షన్ యాక్కు గబ్బు గబ్బు.... ఎక్కడి వరకూ... నచ్చనిదంతా అంతే.. యోగవాసిష్టం..

చీతాలామచెందులుక్కు లా... ప్చీ.... వెరివెంగళాయి అర్థంకాలేవాడిక్కుడా పద్నాలుగేళ్లు అంగలార్చాడు. పద్నాలుగేనా? సిలోన్ విలనోడి కిడ్నాప్ తర్వాత ఊపిరి

పీల్చుకునుంటాడు. జల్సాగా తర్వాత ఎక్స్కర్షన్లగావెతికినట్టు నటించుంటాడు.. కోతిమూకలు వెతికి పట్టుకొస్తే అందరికోసం అంటగట్టుకుని మళ్ళీఅడవికి తోలేసాడు.. సెబ్బాష్ష్ష్...

అయాంనాటెకింగ్, శ్రీరామచంద్ర మూర్తిలాగా..అయ్కెనాడ్కూదట్... దొంగలు బాబోయ్ దొంగలు దొంగలు...

శవాన్ని తవ్వి తీయాలి.. పాతిపెట్టి నిజాన్ని ప్యాక్చేసి పట్టుకెళ్లి కడిగి... కోసి అణువణువూ శోధించి...

“తను” రమ్మందే ఎలా?

ఆంఖోమె మస్తీ షరాబ్కీ...కాలీజుల్ఫోమ్ రాతె షబాబ్కీ... అదీ...అలాగ... ఇలాంటిచోట... తనువాచందన్లు రాగాలు నూరుకోవాలి. రేగిపోయి చెలరేగి.. ఆగి వూగి తూగి ఈ రోజుకా కలల్ని వాయిదావేయ్... సగటు మానవా! ఈ స్వప్నాన్ని రేపట్లోకి బదిలీ చెయ్... నీకు చేతనైంది ‘కలలమార్చేకదా? ఫవర్ ఫెలో..

“వాట్స్ దమాటర్ స్టిల్ ఫుల్లీ ట్రెస్ట్ - గోయింగ్ గాట్?”

డెబైయ్యారు కిలోల కొవ్వుముద్దలు.. ఎర్రటి చర్మపునంచీలో మూటలు మూటలుగా ఒదిగి...

ఆ కొవ్వు మూటల బస్తా సోయగం ఆడపదార్థం నించీ సమాధానమాసించినట్టా లేనట్టా...

కెనెనీబడి సేవ్ దిస్ హ్యాప్లెస్ హ్యూమన్లీయింగ్?

హౌ హ్యూమేనయాం?? తప్పలే తప్పలు.. మనిషినిగదా?

‘ఎరారీ హ్యూమానం ఎస్ట్’ ల్యానిట్లో నైనా అచ్చుపచ్చి గ్రామీణ తెలుగులో నైనా తప్పుతప్పు... ల మనిషే...మనిషి...పశువూ?

ప్రేమ శారీరికావసరమే... ముమ్మాటికీ...

చల్లారిపోయిన పెనమ్మీద అట్లలెయ్యవ్... అటులే చటులాలంకారప మటుమాయలుపోయిన సంవత్సరమొదిలేసిన కమీజ్లోకే నేను దూరలేనే...

“రాత్తిర బోయనానికొస్తావా? కరింగాడిని పట్కెళ్లమనీనా?”

అన్నం మిగల్టానికి వీల్లేదూ..బోయనమట బోయినం....

ఏటి ఒడ్డున .. తుమ్మచెట్టు నీడల్లో...ఎర్రటి చంద్రనిప్పులు చెరిగే మధ్యాహ్నం.. తుమ్మకాయల్ని మేస్తూ మేకలూ... మేకల వాసనా... పైన ముళ్లకొమ్మల మధ్యన పాలపిట్టలూ.. పాలపిట్టల నీలి ఈకలూ.. చొట్టలు పడ్డ ఇత్తడి క్యారేజీలో మెత్తటి జొన్న సంగటీ... దాని మధ్యన సాయంత్రపు సూర్యుడిలా మిరపకారం.. ఏట్లో తోడిన చెలమలో చల్లటి తీయటినీళ్ళూ.. కాళ్ల కింద కదిలిపోయే ఇసుక...

భక్త్య భోజ్య లేహ్యచోప్య పానీయ..అదీ బోయనం తెలుసా నా కొవ్వు పొట్లమా...

మొన్నటికి మొన్న రాత్తిర‘ఆకలి’ అన్నేనంటే ‘తను’ అప్పటికప్పుడు వేడి వేడన్నం మల్లెల బువ్వా.. వెల్లుల్లి కారంగుండా.. కమ్మటి నెయ్యి... ఆవకాయబద్దా మీగడ

పెరుగూ..

ఇక్కడ పెరగటం లేదు... అంతా విరుగే విరుగే అవిరి కుడుమా.. మై ఫుట్...

“ఆయా మీటింగోట్” అన్నట్టుసైగ

“ఎవళ్లతోటీ?” అనవసర విషయాలాలస..

“పోస్ట్మార్టమ్ మ్యామ్” శవాల్తో కల్పిబోయనం.. ఫీస్టింగ్ విత్ ద డెడ్... హాహ్హా....

“ఓహ్ ఆయ్ థాట్ డిఫరెంట్లీ” యా ఇటీజ్ డిఫరెంట్.. ఇటాల్యేస్ ఈజ్.. సక్రమంగా ఆలోచించేడిచిందెప్పుడూ అని...

“విల్యూబీలేట్?” ఇట్స్ ఆల్రెడీ టూ లేట్....

“కాంట్సే”

సీయ్యో ముచికుందుడి ఫోన్ తర్వాత...నా మెటామార్ఫసిస్ నాకు రెక్కలు మొలిచాయి...

అలిసిపోయున్న నన్ను ‘తను’... మరీ యవ్వనం.. లేదు...కాదు... వుంది...అ దే అంతే..

ఇప్పట్టింబీ రేపట్లలోకి ఎల్లుండ్రలోకి పరిగెడుతూ...బాల్యంలో అంతమవుతుంది. ‘తను’

అప్పుడు ఓ ముసలాడు పదేళ్ళ పాపతో శృంగారం? ఏమో?

జనాలందరూ మస్టిలో పోలీసులే.. యూనిఫాంలో జనద్యోపం మధ్య మరో మనిషి. ఎవరైవారు అదుపూ?....

రిడిక్యులన్.. షీర్ సాన్సెన్స్... ఎక్కడో ఎవరికోసమో ఎవరో నిరంతరంగా ఎదురుచూట్టం.. ఎక్కడికో వెళ్ళిన ఎవరో తిరిగొస్తే..బావుణ్ణనుకుంటూ...

‘తన’కోసందేశం రాసి పంపాలి. నా చర్మంతో ఓ ప్యాలింప్యెస్ట్ చేసి దానిమీద వెయిట్ఫర్మీ అని పచ్చపాడిపించి...పంపాలి.. ఆయాసం..

నేను తనకెంత రుణం?

నా యావద్దేదమోదాలు... నా తప్పొప్పులూ... చిటికెడు స్వర్గం....

ఎంత బాకీయో?!

జంత్రానికీ స్వరరాగ సుధాదృతికీ కృతికారుడికీ..

గ్వార్డెరీ.. ఆ మాటీలకీ.... ద్వారం వెంకటస్వామి నాయుడు ‘మేఘమల్వార్’ చుట్టపొగల్తోచెల్లించినంత...

సారంగీకి తారగా మార్చి తన స్నాయువును ఆయువుగా చేసిన మృగానికి, వాద్యకారుడిగోరెంత బాకీ.....

అరగంట జ్వలనం... మండి మండి చివరాఖరికి రాగమావిరైపోదూ...

వద్దు వద్దు వద్దు వద్దు...

ఈ బలవన్మరణ సదృశ జీవితం యాక్కు...

సభ్యసమాజమా! ఆరోగ్యవంత సంఘమా! ఓ మహాసంస్కృతీ!
మీ అందరి ముందూ మోకరిల్లి తొప్పప్పుకుంటాను. తప్పనిసరి తప్పనే స్వీకరిస్తానని
ప్రమాణం చేస్తాను.

దిస్ సిన్ ఈజ్ డివైన్....

దిస్ అన్వోలీనెస్ ఈజె బ్లిస్...

ఈ చీకట్లు జ్వాజ్వల్యాలు..

ఏ పాపమెరుగని నంగనాచి పాపం టూటాన్ పోలీస్ స్టేషన్...

నా కోసం నిరీక్షణ ముచికుండ్గా పరిణమించి... నా కోసమేనా? నే...నే... నే...

“హెలో ఎక్కడా? ఎప్పుడూ?” మూర్తిభవించిన యాంత్రికత్వం నేనై...

“హైవే బరీయల్ గ్రౌండ్... టుమారో మానింగ్ ... కొత్త ఆరైగారు.. ఆరైగారు!
డాక్టర్”

“హెలో” “హెలో”

ఇట్స్ టుబి డిక్లెర్డ్ హోమి సైడ్... పైనించీ తాఖీదు... ఇటీజ్ ఇన్స్పెక్ట్... హహ్హహ”
ఎవరైవరు చంపుతారూ... నన్ను నేనెన్నిసార్లు హత్య చేసానూ... హెలో...

“టుమారో మానింగ్... నేనిక్కడికొచ్చేస్తా సర్” ఆరై... ఆరై.. జీవితకాలం రిగరాస్
ఇంప్రిజన్మెంట్...

పాతబడిన పాపంలో వీడికెన్ని పిడికిళ్ళో....?

ఆడశవం పాపం...! పాపం ఆడశవం...!

“హావోల్డ్ ఈస్టెట్”? పురాతనమైన మరణానికి వయసేంటి?

“సెవెన్టీన్ డేస్.. ఆరైగారు రేపు ఇక్కడికేరండి కలిసెళ్దాం”

పాపపు పిడికిలి తలూపింది ఆశ్లీలంగా... కదుల్తూ వెళ్లిపోయింది.

“నైట్ ఫ్రీనే కదా హహ్హహ” మనిషంతా బొర్రలాగే అయిపోయి...

గోగోల్ ముక్కులా ఓ పిడికిలీ ఓ బొర్రా....భలే.

“ఇంకా చీకటే పళ్లెదూ?” చీకటే చీకటి వెల్తురేఈ.. ‘తన’ ఇంట్లో ‘తన’ గుండెల్లో...

“అన్నీ కుదిరేసరికి అదే చీకటొతుంది. రమ ఒకేనా? ఇంకా చెప్పలేదు. ఒక్క
ఫోన్ చాలు వచ్చేస్తుంది”. హహ్హహ గోగోల్ బొర్ర...

“సీ డ్రింక్స్ హెవిలీ... మనం నెక్రోఫీలిక్స్ లాగా ఆడుకోవాలి” పీనగల్తో కామ కేళి...

“పొద్దున్న లేచినప్పటిం చీ పీనుగులే కదా మీ కంపెనీ” యూటూ ఆర్ వన్
బాస్ట్ర... మీటూ.. నిజంనిజం ఇంట్లో కూడా ఓ పీనుగుంది. కొవ్వబస్తాల మూటల
మూటల పీనుగ...

“సెల్ ఓమాటివ్వండి”

“రమకేనా?”

“యా, హెలో రమ స్టాఫ్ ఉన్నారా? హాయ్... ఆ,ఆ, నేనే నైట్ గెస్టాస్ కొచ్చేయ్
సెవెన్తర్టీ... ఎవ్వరూ లేరు నేనూ డాక్టర్ అంతే.. ఇట్స్ గోయింగ్ టుబీ ఆర్సీ అండ్

లాట్యాఫ్ చికెన్ ఫ్రం ఇంటర్వ్యాషనల్... బై”

నాకు రమా వద్దు ఆర్నీ వద్దు ‘తను’ కావాలి... ఒరే సామాజికుడా! కోరికలకు కలలమ్ముకునేవాడా! ఇదెన్నో ట్రాన్సాక్షనూ?

అదిస్తే....యిదిస్తా.. దీనికి నాకది కావాలి....

నా నవ్వుకు నీ కన్నీళ్లిస్తావా?

నా దాహానికి నీ దేహాన్ని తవ్వనా?

నీ కలలకి నా కళ్లు అద్దెకిస్తా... ట్రాజెడీ..

ఆల్ దిసీజ్ ఎ సేక్రెడ్ ట్రాజెడీ....

ముచికుందుడితో లాలూచీకి ఓ కలబలి... రాత్రి గెస్టాన్లో ఓ పాట చిరిగి పోయింది.... ఓ స్వప్న బిందువు చితికి పోయింది... రమ అనే శవంతో క్రీడించిన ఇద్దరు సభ్య సామాజిలాచ్చేసిం తర్వాత .. నరికేసిన మొద్దు... బాహ్యస్పృహ కతీతంగా..పడగవిప్పిన కోరిక సెంట్రీ ఇంకో నెక్రోఫీలిక్...

మర్నట్రోజు..... సృశానంలో ప్రగతిశీల మహిళలు... మరణకారణ నిర్ధారణకు మేమూ.. సియ్యో ముచికుందుడు...

“తవ్వండి....శవాన్ని బైటికి తీయండి” హుకుం... నిజంగా మరణించి జీవించిన శవం... ఒకటి....రమ రెండు.... కొవ్వు బస్తా మూడు... ‘తను’ నాలుగు.. ఎన్నో ఎన్నెన్నో...

“తవ్వండి శవాన్ని జాగ్రత్తగా తీయండి”

ఎన్నో యుగాల క్రితం... దుమ్మాధరాలీ పొరల నడుమ నన్ను నేను పాతిపెట్టుకున్నానే నన్నెవరు వెలికితీసి నా మరణకారణ నిర్ధారణ చేయాలి? మనిషి.... ఇంకో మనిషి... మరో మనిషి.... ‘తను’ ఆకాశంలో ఓ స్వేచ్ఛాకేతనం ఎగరేసి నిన్న రాత్తిర ‘తన’ డయిరీలో యిలా రాసుకునుంటుంది.

నేనతన్ని సరేనని నన్నడగమని నా కళ్లతో అడిగాను... అతనడిగాడు సరే నంటానకి సరేనా అని.. నా కొండ పూవు.. ముందుగా అతని చుట్టూ చేతులు వేసి సరే... నా దగ్గరికి లాక్కుంటాను.. నా వక్షోజాల పరిమళంతో ముంచి సరే అతని హృదయం వెరి ఆనందంతో సరే... నేననేస్తాను సరేనంటానికి సరేనని...”

(పై చివరి వాక్యం జేమ్స్ జాయిస్ యులిసిస్ నవలలో చివరి వాక్యానికి మక్కికి మక్కి....సరే.....)

(వార్త దినపత్రిక : 1 ఏప్రిల్ 2001)